

ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ

ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಂಚಿನಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಕಿರುತೆರೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಟೀವಿ ವಾಹಿನಿಗಳು ಜಾಗತಿಕ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ಬಿಕ್ಕಟ್ಟನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಕೊರೊನಾ ಯಾರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಜಾಗತೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ರೋಗಾಣು ಕಾಡಬಹುದು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮುಂಜಾಗತೆ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ಸೃಜನಶೀಲತೆಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಹೊಸತರ ಹುಡುಕಾಟದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮನಸ್ಸು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

-ಟಿ.ಎನ್. ಸೀತಾರಾಮ್,

ಸಿನಿಮಾ- ಧಾರಾವಾಹಿ ನಿರ್ದೇಶಕರು



ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ಆಳದತ್ತ ಗಮನಸೆಳೆಯುವ ಸುರೇಶ್ ಅವರ ಮಾತಿನ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಿರುತೆರೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕಟು ವಾಸ್ತವ ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಂಜರಿತದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಧಾರಾವಾಹಿ ಮತ್ತು ರಿಯಾಲಿಟಿ ಶೋಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಲು ವಾಹಿನಿಗಳು ಮುಂದಾಗಿವೆ. ವೆಚ್ಚದ ಕಡಿತ ಎಂದರೆ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರ್ಥ.

ಒಂದು ಧಾರಾವಾಹಿಯ ನಿರ್ಮಾಣವೆಂದರೆ, ಅದು ನೂರಾರು ಜನರ ಪಾಲಿಗೆ ಅನ್ನದಪಾತ್ರೆ. ಆ ಅನ್ನದಪಾತ್ರೆಯ ಗಾತ್ರವೇ ಗುರುತು. ಅಂದರೆ, ವೆಚ್ಚದ ಕಡಿತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಮ್ಮ ಬಳಗವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡು ಹೆಚ್ಚೂಕಡಿಮೆ ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳಾದವು. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ದುಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದು ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಬಳಗದ ಬಹುತೇಕ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ದೂಡುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಧಾರಾವಾಹಿ ಬಳಗದಲ್ಲಿನ ಬಹುತೇಕರು ದಿನದ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡವರು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಹದಿನೈದು ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಉಳಿದ ಅವಧಿ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರು. ಹೀಗೆ ಅಂದಿನ ದುಡಿಮೆಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡ ಕಲಾವಿದರು, ತಂತ್ರಜ್ಞರನ್ನು ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಅವಧಿ ಕಂಗಾಲಾಗಿಸಿದೆ. ಕೊರೊನಾ ಸೋಂಕಿನ ಆತಂಕದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಒಳಾಂಗಣ ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆ. ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರು ಹಾಗೂ ಡಯಾಬಿಟಿಸ್ ಸಮಸ್ಯೆಯಿರುವವರನ್ನು ಚಿತ್ರೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಬಂಧ ಅನೇಕ ಕಲಾವಿದರ ದುಡಿಮೆಯನ್ನೇ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯವೇನು? ಅನ್ನದ ದಾರಿಯೇನು?

ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಪ್ರವಾಹ?

ಲಾಕ್‌ಡೌನ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಧಾರಾವಾಹಿ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಕಿರುತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪ್ರಸಾರ ಆರಂಭಿಸಿವೆ. ತಮಿಳಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಂದ 'ಬಿಗಿಲ್', 'ಜಗಮಲ್ಲ', 'ಕಮಾಂಡೋ', 'ಸತ್ಯದೇವ್ ಐಷಿಎಸ್' ಹಾಗೂ ತೆಲುಗಿನಿಂದ ಬಂದ 'ರಂಗಸ್ಥಳ', 'ಡಿಯರ್ ಕಾಮ್ರೇಡ್' ಸಿನಿಮಾಗಳು ಕಿರುತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡಿವೆ. 'ಮಾಲ್ಗುಡಿ ಡೇಸ್', 'ಮಹಾಭಾರತ', 'ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ' ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಈ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅನಿಸಿಕೆಗಳೂ ಇವೆ. ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಜೊತೆಗೆ, 'ಮನರಂಜನಾ ವಾಹಿನಿಗಳಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಪ್ರಸಾರವಾಗುವುದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳಲಿದೆ' ಎಂದು ಹಿರಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ಎಸ್.ವಿ. ರಾಜೇಂದ್ರಸಿಂಗ್ ಬಾಬು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಕನ್ನಡ ಮನರಂಜನಾ ಉದ್ಯಮದ ಒಂದು

ವಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬಾಬು ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರಾದರೂ, ಕನ್ನಡದ ಒಳಮನೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿರುವ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಈ ಹೊತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ವಿರೋಧಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲ ಸಿಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ತೀರಾ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಕನ್ನಡದ ಸ್ವಂತ ಕಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಕೃತಿಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿವೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು.

ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದ ದೃಶ್ಯ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆದರೆ, ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಮಲಯಾಳಂನಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳೀಯ ಧಾರಾವಾಹಿ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮೇಲೆ ಪಾರಮ್ಯ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. 'ಮಾ' ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಹೆಚ್ಚೂಕಡಿಮೆ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಕಂಟೆಂಟ್. 'ಜೆಮಿನಿ' ವಾಹಿನಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳಿನಿಂದ ಕಡ ತಂದ ಸರಕುಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆ ವಾಹಿನಿಗಳು ಕೂಡ ತೆಲುಗಿನ ಸ್ವಮೇಕ್ ಕಥನಗಳತ್ತ ಗಮನಹರಿಸಿದ್ದವು. ಆದರೆ, ಕೊರೊನಾ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆ ವಾಹಿನಿಗಳು ಸ್ವಮೇಕ್ ಚಿಂತನೆ ಕೈಬಿಟ್ಟು, ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ ಆತುಕೊಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ.

ತಮಿಳುನಾಡು, ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಎರಡನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, 'ತಮಿಳು, ಮಲಯಾಳಂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ನೆಟಿವಿಟಿ, ಸಾಕ್ಷಿಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮವರದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಔದಾರ್ಯದ ಮನಸ್ಸಿತಿ. ಹಾಗಾಗಿ ಡಬ್ಬಿಂಗ್ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳು ಕನ್ನಡದ ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯವಹಾರ ಕುದುರಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಶೇಷಾದ್ರಿ ಅವರ

